

Ændringsforslag.

Af Flertallet (Udvalget undtagen Frederiksen og S. Madsen):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

Lov om Konsulatvæsenet.

§ 1.

Den Konsulatsgift, som hidtil har været opkrævet af danske Handelsstibe, der anløbe Havne, hvor dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, bortfalder fra den 1ste Januar 1894.

§ 2.

Danske Handelsstibe, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto eller derover, og som gaa i udenrigst Fart, betale fra den 1ste Januar 1894 til Statskassen en fast aarlig Konsulatsgift af 1 Kr. pr. Register-ton Netto for Dampstibe og 35 Ore pr. Register-ton Netto for Seilstibe. Afgiften, der opkræves af Toldvæsenet, paahviler Stibet, saafremt det i Aarets Løb udklareres fra dansk Havn til udenrigst Sted. Halvdelen af Afgiften betales ved Udklareringen, den anden Halvdel forfalder til Betaling den 31te December. Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

§ 3.

Stibe af den i § 2 nævnte Størrelse, som ved Kalenderaarets Begyndelse befinde sig i udenrigst Fart, betale ikke Konsulatsgift for det løbende Aar, saafremt de ere vendte tilbage til dansk Havn inden den 1ste April og ikke i Aarets Løb paa ny udklareres til udenrigst Sted. Hvis derimod Stibet ikke er vendt tilbage til dansk Havn inden den 1ste April, har det at jvare Konsulatsgift for det løbende Aar, Halvdelen senest den 30te Juni, Halvdelen den 31te December.

§ 4.

Fra 1ste Januar 1894 ophæves Frd. 4de August 1824, §§ 12—15. Derimod er fra samme Tid enhver Skipper, som indkommer til fremmed Havn for der at losse eller lade, forpligtet til inden sin Afrejse at tilstille Stedets Konsul eller Vicekonsul en skriftlig Meddelelse, i Overensstemmelse med Forskrifter, som nærmere fastsættes af Udenrigsministeriet; Forsømmelse heraf straffes

som de i Sølovens § 286 omhandlede Forsejler. Under samme Strafsansvar er Skipperen pligtig at melde sig personlig hos Konsulen eller Vicekonsulen i de Havne, hvor saadan Anmeldelse ifølge traktatmæssig Overenskomst maatte paahvile danske Skipper; Bekendtgørelse herom udstedes af Udenrigsministeriet.

§ 5.

Efter 1ste Januar 1894 er Udenrigsministeren bemyndiget til at udbetale de nuværende Konsuler og Vicekonsuler en aarlig Godtgørelse, saa længe der ikke enten ved særlig Lov eller ved de aarlige Finanslove er truffet anden Bestemmelse om de paagældende Konsulaters fremtidige Lønningss forhold. Denne Godtgørelse maa ikke overstige Gennemsnitsbeløbet af de Indtægter, som den nuværende Konsulatsgift har indbragt den paagældende i de 3 Kalenderaar 1891—1893, herunder indbefattet den Erstatning, som han har oppebaaret i Henhold til midlertidig Bestemmelse i Lov 5te April 1888. Godtgørelsen ydes kun, for saa vidt det nævnte Gennemsnitsbeløb udgør 100 Kr. eller derover.

§ 6.

For saa vidt dertil egnede Kræfter samt tilfrækkelige Midler (jfr. § 12) haves til Raadighed, søges efterhaanden en Ordning gennemført, hvorefter der paa de vigtigste, og saa oversøiske, Handelspladser, ansættes udførende Konsuler eller Vicekonsuler. Paa saadanne Pladser kan, ved indtrædende Ledighed, Posten ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven er taget Bestemmelse om dens fremtidige Lønningss forhold. Udenrigsministeren er dog bemyndiget til foreløbig at besætte saadanne Poster ved Konstitution, og han kan da af de til Raadighed værende Konsulatmidler (jfr. § 12) udbetale den konstituerede Konsul eller Vicekonsul et passende Bederlag for Kontorholdsudgifter.

§ 7.

Valgte Konsuler eller Vicekonsuler, som ansættes efter denne Lovs Bekendtgørelse, modtage intet Bederlag af Statskassen ud over den Godtgørelse, der maatte tilkomme dem i Henhold til § 11. Udenrigsministeren er dog bemyndiget til, naar det findes fornødent, af Konsulatmidlerne at tilstaa den ny ansatte Konsul eller Vicekonsul en aarlig Sum til Kontorhold; denne Sum maa i intet Tilfælde overstige den Godtgørelse, som hans Forgænger har oppebaaret ifølge § 5, derunder ikke medregnet Erstatningen i Henhold til Lov 5te April 1888.